CONSILIUM PACIS IN HODIERNIS CONTROVERSIIS THEOLOGICIS

Adhuc plenior, adeoque efficacior foret hæc declaratio, si non tantùm ageret de Constitutionibus & Decretis Apostolicis præteritis, sed etiam futuris, agnoscendo authoritatem inerrabilem S. Sedis, quam in ea agnoverunt Lovanienses Theologi jam tum ubi agebant contra Lutherum, & adhuc nuper Universitas agnovit in Litteris suis ad Summum Pontificem.

II. Ubi dicunt, quod Propositiones in supradictis Constitutionibus & Decretis damnatas rejiciant & damnent prout eas Apostolica Sedes damnat: opus fore videtur declaratione expressiore; quia circa hoc ipsum præcipua quæstio est, Quomodo eas Apostolica Sedes damnet. Sunt qui Bajanas ita damnari credunt, ut tamen nonnullæ illarum *aliquo pacto sustineri possint in rigore & proprio verborum sensu ab Assertoribus intento.* Alii sic damnatas intelligunt, ut tamen ex tali damnatione inferri non possit falsitas ullius ex illis in particulari, sed cum ea stet veritas singularum. Quod secum trahit sequelam formidabilem de aliis Propositionibus simili formâ damnatis; ut contra laxos Casuistas, contra Molinos, & ipsum Lutherum. Ab his igitur videretur apertiùs recedendum.

Similiter Iansenianas aliqui tali sensu damnatas

ac-

accipiunt, ut v. g. dicere liceat, *Christum mortuum esse pro salute æterna dumtaxat Electorum*; idemque est periculum circa alias ex dictis Propositionibus, dum affingitur illis sensus obvius, pro libito cujusque.

Denique nonnulli, nec forsan pauci, Propositiones ab Alexandro VIII. proscriptas crediderunt à Sede Apostolica damnatas in eo tantùm sensu, quem exhibent *Notæ breves & modestæ* in eas antehac hîc conscriptæ, & juxta quem non cadit censura in ullum ferè errorem qui umquam reipsâ in Ecclesia traditus fuerit. Disertiùs ergò aliquid poni expediret; & fortè faciendum illis Propositionibus, quod olim factum Bajanis in declaratione Facultatis Theologicæ nuper iterum publicata; possetque hæc declaratio duplex servire pro præcipuo Pacis medio in utraque hac materia.

De Formulario nihil hîc dicitur, quia causa ista Romæ finita est, & saltem ex parte Episcoporum debitæ executioni mandatur, alibique etiam mandari potest.

III. Ubi profitentur, se consentire Dominicanis & aliis Thomistis circa gratiam Christi per se efficacem, & ejus conciliationem cum libertate arbitrii, addi posset primò, *Et circa conciliationem ejusdem cum constitutionibus Apostolicis*: & quia pro hac conciliatione Thomistæ jam inde à Concilio Tridentino uti soluerunt Gratiâ suâ sufficienti, & sic huc usque feliciter tutati se sunt à Decretis Ecclesiæ contra Calvinum, & Jansenium; addi hîc posset secundò, *Et circa Gratiam sufficientem*. Sic discernerent sese apertiùs à quibusdam Duacensibus, qui dum sine fuco & quasi apud amicum lo-

cu-

Adhuc plenior, adeoque efficacior foret hæc declaratio, ſi non tantùm ageret de Conſtitutionibus & Decretis Apoſtolicis præteritis, ſed etiam futuris, agnoſcendo authoritatem inerrabilem S. Sedis, quam in ea agnoverunt Lovanienſes Theologi jam tum ubi agebant contra Lutherum, & adhuc nuper Univerſitas agnovit in Litteris ſuis ad Summum Pontificem.

II. Ubi dicunt, quod Propoſitiones in ſupradictis Conſtitutionibus & Decretis damnatas rejiciant & damnent prout eas Apoſtolica Sedes damnat: opus fore videtur declaratione expreſſiore; quia circa hoc ipſum præcipua quæſtio eſt, Quomodo eas Apoſtolica Sedes damnet. Sunt qui Bajanas ita damnari credunt, ut tamen nonnullæ illarum *aliquo pacto ſuſtineri poſſint in rigore & proprio verborum ſenſu ab Aſſertoribus intento.* Alii ſic damnatas intelligunt, ut tamen ex tali damnatione inferri non poſſit falſitas ullius ex illis in particulari, ſed cum ea ſtet veritas ſingularum. Quod ſecum trahit ſequelam formidabilem de aliis Propoſitionibus ſimili formâ damnatis; ut contra laxos Caſuiſtas, contra Molinos, & ipſum Lutherum. Ab his igitur videretur apertiùs recedendum.

Similiter Ianſenianas aliqui tali ſenſu damnatas

ac-

accipiunt, ut v. g. dicere liceat *Christum mortuum esse pro salute æterna dumtaxat Electorum*; idemque est periculum circa alias ex dictis Propositionibus, dum affingitur illis sensus obvius, pro libito cujusque.

Denique nonnulli, nec forsan pauci, Propositiones ab Alexandro VIII. proscriptas crediderunt à Sede Apostolica damnatas in eo tantùm sensu, quem exhibent *Notæ breves & modestæ* in eas antehac hîc conscriptæ, & juxta quem non cadit censura in ullum ferè errorem qui umquam reipsâ in Ecclesia traditus fuerit. Disertiùs ergò aliquid poni expediret; & fortè faciendum illis Propositionibus, quod olim factum Bajanis in declaratione Facultatis Theologicæ nuper iterum publicata; possetque hæc declaratio duplex servire pro præcipuo Pacis medio in utraque hac materia.

De Formulario nihil hîc dicitur, quia causa ista Romæ finita est, & saltem ex parte Episcoporum debitæ executioni mandatur, alibique etiam mandari potest.

III. Ubi profitentur, se consentire Dominicanis & aliis Thomistis circa gratiam Christi per se efficacem, & ejus conciliationem cum libertate arbitrii, addi posset primò, *Et circa conciliationem ejusdem cum constitutionibus Apostolicis*: & quia pro hac conciliatione Thomistæ jam inde à Concilio Tridentino uti soliüerunt Gratiâ suâ sufficienti, & sic huc usque feliciter tutati se sunt à Decretis Ecclesiæ contra Calvinum, & Jansenium; addi hîc posset secundò, *Et circa Gratiam sufficientem*. Sic discernerent sese apertiùs à quibusdam Duacensibus, qui dum sine fuco & quasi apud amicum lo-

cu-

Adhuc plenior, adeoque efficacior foret hæc declaratio, si non tantùm ageret de Constitutionibus & Decretis Apostolicis præteritis, sed etiam futuris, agnoscendo authoritatem inerrabilem S. Sedis, quam in ea agnoverunt Lovanienses Theologi jam tum ubi agebant contra Lutherum, & adhuc nuper Universitas agnovit in Litteris suis ad Summum Pontificem.

II. Ubi dicunt, quod Propositiones in supradictis Constitutionibus & Decretis damnatas rejiciant & damnent prout eas Apostolica Sedes damnat: opus fore videtur declaratione expressiore; quia circa hoc ipsum præcipua quæstio est, Quomodo eas Apostolica Sedes damnet. Sunt qui Bajanas ita damnari credunt, ut tamen nonnullæ illarum *aliquo pacto sustineri possint in rigore & proprio verborum sensu ab Assertoribus intento.* Alii sic damnatas intelligunt, ut tamen ex tali damnatione inferri non possit falsitas ullius ex illis in particulari, sed cum ea stet veritas singularum. Quod secum trahit sequelam formidabilem de aliis Propositionibus simili formâ damnatis; ut contra laxos Casuistas, contra Molinos, & ipsum Lutherum. Ab his igitur videretur apertiùs recedendum.

Similiter Iansenianas aliqui tali sensu damnatas

ac-

accipiunt, ut v. g. dicere liceat, *Christum mortuum esse pro salute æterna dumtaxat Electorum*; idemque est periculum circa alias ex dictis Propositionibus, dum affingitur illis sensus obvius, pro libito cujusque.

Denique nonnulli, nec forsan pauci, Propositiones ab Alexandro VIII. proscriptas crediderunt à Sede Apostolica damnatas in eo tantùm sensu, quem exhibent *Notæ breves & modestæ* in eas antehac hîc conscriptæ, & juxta quem non cadit censura in ullum ferè errorem qui umquam reipsâ in Ecclesia traditus fuerit. Disertiùs ergò aliquid poni expediret; & fortè faciendum illis Propositionibus, quod olim factum Bajanis in declaratione Facultatis Theologicæ nuper iterum publicata; possetque hæc declaratio duplex servire pro præcipuo Pacis medio in utraque hac materia.

De Formulario nihil hîc dicitur, quia causa ista Romæ finita est, & saltem ex parte Episcoporum debitæ executioni mandatur, alibique etiam mandari potest.

III. Ubi profitentur, se consentire Dominicanis & aliis Thomistis circa gratiam Christi per se efficacem, & ejus conciliationem cum libertate arbitrii, addi posset primò, *Et circa conciliationem ejusdem cum constitutionibus Apostolicis*: & quia pro hac conciliatione Thomistæ jam inde à Concilio Tridentino uti soliuerunt Gratiâ suâ sufficienti, & sic huc usque feliciter tutati se sunt à Decretis Ecclesiæ contra Calvinum, & Jansenium; addi hîc posset secundò, *Et circa Gratiam sufficientem*. Sic discernerent sese apertiùs à quibusdam Duacensibus, qui dum sine fuco & quasi apud amicum lo-

cu-

pe circa praxim Pœnitentialem, quod dicunt de Cardinale de Aguirre, cujus neque tam nota sunt hîc scripta, neque tanta apud utramvis partem authoritas, ut hîc in considerationem venire debeat; id omittendum videretur. Quod autem de instructionibus S. Caroli Borromæi, quas sequi sese profitentur, (promittentes etiam nihil illis strictius docere; ac, ut puto, etiam practicare:) minimè illud videtur satisfacere; cùm utraque pars certatim credat, se tenere purum putum S. Carolum Borromæum; & ita maneat tota quanta est controversia antiqua in hac materia. Itaque declaratio aliqua specialis necessaria foret, præsertim circa puncta Romæ accusata; idemque fieri expediret circa ibidem accusata in materiis reliquis.

Hâc ratione quantùm attinet ad Conditiones supra dictas aliasque videretur pax coire posse solida & firma: quæque ab Universitate Lovaniensi ejusque Alumnis feliciter tandem amoliretur inveteratam exprobrationem Bajanismi, Jansenismi, & Rigorismi, aliarumque novitatum, cum ingenti ipsius Academiæ, Facultatis Theologicæ, imò & Ecclesiæ bono. Faxit Deus Pacis & Veritatis. Amen.

Consulebam M. St. V. A.

Imprimi poterit. Lovanii 24. *Julii* 1700.

J. M. Harney L. C.

nerat

Sed accusatus a Rectore